

Poia südda olli tuim, ja ähwardas, midda surema armoga wannemad, wend ja öed tedda kandsid ja juhhatasid, weel kõwemaks jada. Mõnni pääw enne Siirri-päwa läks Suhhan omma teed, ja jättis külma süddamega, wannematte ja öedega Summalaga; Kustaselle agga, les ta märja silmaga ette astus, wennale kät palluma, pöras temma selga ja läks. Keil perre sai soiko; üks liige olli nenda kui kuuwand oks lännu küllest mahha langenud. — Kurb isja wöttis kappist Wiibli-ramato wälja, otjis ue Testamentis, ja hakkas luggema Eufa ramatus Iõmas peatiil, ärrataddund poiast. Kui peatiil sai loetud, ütles isja: Siin on ta minno ärrataddunud poia ello-te üllespandud nenda kui siin meie Onnisteggia tähhendamisse sannadega on näitnud, kuida temma waim igga innimest isse-ärwanes otšib ja temma järrel läib, ja tedda hea ja pahha läbbi Jesa pole tõmmab, — minna ussun findlaste, et se ta minno poiaga saab sündima. Temma arm on suur ja lestab laugemalle kui meie mõistus. Egga temma minno poega ei jätta, lesti söma furjas mailmas. Temma pörab warra eht ilja kaddunud poia jallad jälle isja maea pole. Tõstame iggapääw sellepärrast ommad käd palwes üllesse, lindla lotusfega, et se aeg, mis meile on libbedaks witsaks antud, lühhendud saab, ja et se kaddund poeg pea jälle meie seltsi taggasi tulleb. „Sinna agga, mo poeg Kustas,

ärra unnušta mitte wenda ärra, anna temmale süddamest andeks, mis ta sinuile pahha on teinud, passõ temma cest Summalad, et ta omma pattude sees mitte hulla ei lähhe, waid et ta ennast pörab ja iggawesse ello pärrijaks saab. Summal on töotanud, meie palwed kuulda, ja tehha ille meie palwete ja mõistuse. Ärra ta olle uhle selle peäle, et sa, mo armas poeg, illa minno kasko olled täitnud, ja nenda püüdnud ellada, kui pühha kirri find kaskib. Tulleta mele mis Jesus ütleb: Kui sinna leil olled teinud mis sinno kohhus on, peäle selle pead sa tunnistama: minna ollen üks lõlb-matta sullane, sest minna ollen teinud, mis mo kohhus olli.

Same nüüd nähha, kuhho Suhhan lähheb ja südda temma kaski läib:

Enne kui küllast wälja sai, läks ta — — — jah, ennä ei ja jutto seddapuhko weel lõppetada, sest aeg ja pabber, mõllemad on otšas; jägo sellepärast muist teiseks torraks. Kui Summal terwišt annab, siis leiata tulleswal aastal selle Täht-ramato sees lõppetust. Däme nüüd Summalaga.